

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Reuerentia Diuinorum Officiorum, & Ecclesiarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

dispositiones quaslibet, etiam ad pias causas, vel in remunerationem seruitiorum nulla, inualida, nulliusque roboris, vel momenti fore, neque cuiquam contra præsentium tenorem suffragari. Et sic per quoscunque iudices, & Commissarios quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales in quavis instantia, sublata eis, & eorum cuilibet, quavis alias iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & diffiniri debere, ac quicquid secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit, irritum, & inane decernimus. Per hoc autem nostris, & Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum ordinationibus, reservationibus, & decretis, quo ad Prælatorum, & aliorum beneficiorum, etiam in suis Ecclesijs aut Diœc. residentium, & ibi decedentium, quæ etiam ampliamus, & extendimus ad habentes ecclesias in Urbis districtu, ibique residentes, & decedentes spolia Camera Apostolicæ applicata hæcenus emanatis nullatenus præiudicare, neque quicquam in eis alterare intendimus, sed ea in suo robore, vt antea manere volumus, præterquam quo ad eos, qui in suis ecclesijs iuxta formam prædicti Concilij resederint, & specialem licentiam testandi habuerint: hanc enim tantum saluam eis esse volumus, ita vt generalis licentia testandi eis quidem residentibus minime suffragetur, sed sola speciali si quam habuerint, tueri se possint. Ceterum &c. Non obstan. &c.

REVERENTIA DIVINORVM OFFICIORVM.
& Ecclesiarum.

PRÆTER Summissas sciendum est, quod vltra disposita in c. decet, de immunit. eccles. in 6. & in decreto Concilij Triden. de obseruandis, & euitandis in celebratione Missæ, incip. Quanta cura, vers. Ab Ecclesijs vero, &c. adest Constitutio Pii V. fol. 924 in Bullar. incipien. Cum primum. § Vt igitur.

PRÆTER Summissas sciendum est, quod contra illicita in Ecclesijs facientes, vltra pœnas per sacros Canones, & leges ciuiles comminatas; sunt aliæ pœnæ statuta per Constitutionem Pii V. sub dat. Romæ Kal. Aprilis 1566. incip. Cum primum §.

Vt igitur Deo Optimo Maximo, gloriosæ Virgini, & Sanctis omnibus debitus honor deferatur, Gregorii Decimi prædecessoris nostri Constitutionem innovantes, ac statuta Trid. Concilio obseruari volentes, statuimus, & ordinamus, vt ad Ecclesias sit humilis, & deuotus ingressus, quieta conuersatio, deuotis orationibus insistant, & omnes genibus flexis Sanctissimum Sacramentum adorent, ad nomen Iesu Christi Domini nostri cum exhibitione reuerentiæ caput inclinent, nullus in dictis Ecclesijs seditionem faciat, tumultum excitet, clamores moueat, impetumque committat, cessent vana, sedita, & profana colloquia, risus immoderati, & strepitus omnes iudiciorum, & alia quęcunq; diuinum officium perturbare possunt. Nullus intra Ecclesias deambulare audeat, siue præsumat, dum celebratur Sacra Missarum mysteria, & alia diuina officia. Qui vero prædicta petulanti animo contempserint, præter diuinæ vltionis acrimoniam, nostri quoque arbitrii pœnas incurrant, quæ omnia locorum quoque Ordinarii in suis Ecclesijs facient obseruari. Quicunque vero in Ecclesijs, dum ibi Sacrificium Missæ, & diuina celebratur officia, ac verbum Dei prædicatur, de ambulare, vociferari, aut verso tergo ad Sanctissimum Sacramentum irreuerenter sedere, aut aliquid, quod scandalum generet, aut diuina perturbet officia facere præsumpserit, pœnam viginti quinque

ducatorū incurret, præter alias arbitrio nostro imponēdas, & moderandas penas & qui non habebat in aere, luet in corpore aut exilio multabitur. Qui vero in Ecclesijs cum mulieribus impudicis, siue etiam honestis colloquium scurtile habuerit, aut alios in honestos actus fecerit, viginti quinque ducatorum pœnam incurrat, & carceris per mensem. Qui in Ecclesijs, vt supra, obscœnis, & honestis habuerit, decem aureorum pœna mulctetur, aut alias corporaliter puniatur. Mandamus præterea omnibus, & singulis Cathedralium, Collegiatarum, & Parochialium Ecclesiarum Capitulis, Rectoribus, Vicariis, Sacristis, Oltariis, & aliis ipsarum Custodibus, quatenus præfatos omnes in Ecclesijs delinquentes admo- neant, & vt in eis verita fieri non permittant, vel saltem ipsis Ordinariis, vel Officialibus nostris puniendos deferant, quod si facere neglexerint, pœnam duorum aureorum vice qualibet incurrent.

Pauperes quoque Mendicantes, seu eleemosynas petentes per Ecclesias tem- pore Missarum, prædicationum, aliorumque diuinorum officiorum non sinant, sed eos ad valuas Ecclesiarum stare faciant, sub pœnam duorum aureorum Ca- pitulis infligenda pro qualibet vice nisi eos eijci curauerint, & Parochi dimidij aurei. Religiosis etiam claustralibus, siue regularibus præcipimus in virtute Sanctæ obedentiæ, vt in Ecclesijs suis deputent aliquem, qui tales eijciat, & si negligentes fuerint, grauiſſime ab Ordinario corripiantur, quod si illi parere re- cusauerint, grauiſſimas pœnas incurrent, & pro qualitate personarum etiam cor- poraliter punientur arbitrio nostro, siue Superiorum, & vt in ecclesijs nihil in- decens relinquatur ijdem provideant vt capse omnes, & deposita seu alia cada- uerum conditoria super terram existentia omnino amoueantur prout alias statutum fuit, & defunctorum corpora in tumbis profundis infra terram collo- centur.

Sequitur Edictum de non fabricando in Ecclesijs, neque in earum porticis, de non sepeliendis mortuis, nisi in cœmeterijs, ac tumbis, nec non de fenestris Eccle- sias introsipientibus remouendis, ac remurandis.

Iacobus miseratione Diuina tituli S. Mariæ in Cosmedin S. R. E. Presbyter Cardin. Sabellus S. D. N. PP. in alma Vrbe, eiusque districtu, ac suburbijs Vic- Generalis,

Vniuersis, & singulis Patriarchalium, & Collegiatarum Parochialium, & alia- rum dictæ Vrbs, & suburbiorum Ecclesiarum Archipresbyteris, Canonicis, Præ- positis, Rectoribus, & quorumuis Monasteriorum, & Conuentuum cuiuscunq; Ordinis in eadem Vrbe, & suburbis existen. Abbatibus, Prioribus, & Guardia- nis, Capitulis, & Præpositis, Hospitaliumque, & Confraternitatum, aliorumque priorum locorum Custodibus, Gubernatoribus, & Administratoribus, seu quo- uis alio nomine nuncupatis, ne de cetero sub ducentorum ducatorum auri, to- tiens contrauentum fuerit persoluendorum mandati executiui, & in iuris substi- dium excommunicationis, aliisque censuris Ecclesiasticis arbitrio imponendis, erogandis pœnis audeant, siue præsumant, aut aliquis eorum audeat, siue præsu- mat per se, vel alium, seu alios, in dictis eorum Ecclesijs, & porticis fabricare, nec fabricari facere et ex causa cappellarum, altarum, & sepulchrorum construendo- rû, seu aliquid innouare, aut innouari facere, vel permittere, minusque quibusuis personis cuiuscunq; status, gradus, & conditionis existentium, licentiam in di- ctis eorum Ecclesijs, & porticis fabricandi, vel fabricari faciendi, aut aliquid in- nouandi, vt supra concedere, sine nostra expressa licentia in scriptis obtenta, ne- que.

que supra dictas Ecclesias, & porticus, cœmeteria, aliquas stantias, mansiones vel habitationes cōstruere, & cōstrui facere, aut id permittere, vel illas ad vsum priuatum concedere. Minusque mortuos, nisi tantum in cœmeterijs, tumbis, siue sepulchris ad huiusmodi officium fabricatis sepelire, vel sepeliri facere, vel id permittere; eosdemque prænominatos omnes requirimus, & monemus, quod infra quindecim dierum spacium a publicatione præsentium die computandum, sub similibus pœnis debeant, & quilibet eorum debeat quascunque fenestras domorum vicinarum, & contiguarum Ecclesijs supradictis etiam ipsorum introspectientes dictas Ecclesias remouisse, obturasse, remurasse, remouerique, obturari, & remurari fecisse, nec non infra terminum prædictum, vbi cœmeteria desunt, ubas, siue sepulturas communes in dictis eorum Ecclesijs ad sepeliendum capaces, & sufficientes, locis tamen prius per nos, seu nostrum Vicegerentem, assignatis, cōstruxisse, & cōstrui fecisse. Alioquin ad prænominatas, & alias arbitrio nostro reseruatæ pœnas contra inobedientes, & præmissa non obseruantes, procedere curabimus, volumus autem, & decernimus, quod præsentibus in locis solitis affixis, & publicatis, ita eorum quemlibet arctet executio, perinde, ac si personaliter intimati fuissent. In quorum fidem &c. Datum Romæ, in ædibus nostris, sub anno a Natiuitate D. N. Iesu Christi millesimo quingentesimo sexagesimo sexto. Indictione nona, die vero vicesima octaua mensis Nouembris Pontificatus Sanctissimi in Christo P. & D. N. D. Pii Diuina prouidentia Papa. V. Anno. 1.

A. Binarinus Vicegerens.

Triphon Victorellus Notarius.

Quamuis præfatum edictum sit locale sub hoc verbo apte locandum censuimus, cum sit valde decens, vt quæ in Alina verbe Romana omnium Magistra obseruantur, ab alijs in occurrentibus casibus imitentur.

Sciendum est etiam, quod quæ sanctissime ob honorem Dei, & vt Ecclesijs, sacrisque templis debita habeatur reuerentia, per antiquos Canones introducta, & statuta est immunitas quod ad tutelam personarum ad eas confugientium, vt inde per vim extrahi non possint, neque debeant pro d. immunitatis renouatione, ac obseruatiã, nouissima emanauit Põtificia Cõstitutio fel. mem. Gregorii XIII. publicata Romæ die 28. Maii. 1591. tenoris sequen.

Cum alias nonnulli prædecessores, nostri, & præsertim felic. record. Sixtus Papa V. nec non Pius etiam Quintus, sancto zelo ducti diuersas facultates, & indulgentias, extrahendi, etiam casibus quibusdam a iure non permissis ex Ecclesijs criminosos, & delinquentes, compluribus secularibus principib. eorumque Curijs, & Magistratibus sub varijs modis, & formis concesserint, prout in illis plenius continetur. Experientia postmodum docuit, tum ob diuersitatem, & differentiam huiusmodi indultorum, tum quia plerique eorundem Principum Ministri, ex hoc ipso illa diuersimode, etiam latius quam parerat, & ad suum libitum interpretandi occasionem arripuerunt, illisque abuti ceperunt, subortam esse non mediocrem in aliquibus locis libertatis, & immunitatis Ecclesiasticę perturbatiõnem, & confusionem, alias vero ne ipsos quidem laicos indultis huiusmodi uti voluisse, aut potuisse, quod populis inueterata erga Ecclesias reuerentiã deuotis, & afcuetis, scandali potius, quam quietis occasiõẽ praberet, illud etiã absurdũ saepe

c. minor. cũ duobus seque. 17. q. 4. c. inter alia c. Ecclesijs. c. si. de im ecclis.

Greg. 14.

numero secutum est, vt infirma interdum conditionis laici non modo iuris, sed etiam literarum penitus ignari, & imperiti, dum quasi potestates, aut ministri Curiae secularis in aliquo castro, aut oppidulo iurisdictionem exercebant, facultatem, & indultorum huiusmodi limites longe excesserint, eaque suo arbitratu in sensus minus rectos, & ab intentione concedentis omnino alienos detorserint, & illorum praetextu, quicquid sibi in mentem venit attentare praesumpserint in graue iurisdictionis, & immunitatis Ecclesiasticae praedictorum, locorum, & personarum diuino cultui dicatarum contemptum, ipsius Diuinae Maiestatis offensam, & scandalum plurimorum. Quare pro commisso nobis a Domino Pastoralis officii munere, praedictis absurdis, & scandalis obviare, ac differentia huiusmodi ad vniuersam regulam reducere, omnemque dubitandi ac perperam interpretandi occasionem dilucida declaratione submouere, abusus tollere, & ne Ecclesiastica iura plane conueniantur, & negligantur, opportune providere decreuimus prout etiam dictus Sixtus Praedecessor noster eisdem de causis motus statuere decreuerat, licet morte praeventus hoc adimplere nequiverit; ita tamen vt quando praesens temporum calamitas, & nimia, quae iam inualuit peruersorum hominum malitia id exposcit, aliquid, etiam ad terrorem delinquentium, & ad coercenda illorum facinora ultra id, quod praesca illa maiorum nostrorum disciplina, & vetus factorum Canonum norma praescripserat in quibusdam casibus congrua moderatione adhibita, permittamus. Hac itaque nostra perpetuo valitura Constitutione, omnia, & quaecunque priuilegia, indulta, & gratias, tam per praedictum Sixtum ac Pium Quintum, quam alios quoscunque nostros praedecessores, aut nosmetipsos, Sedemque Apostolicam, eiusue Legatos, super abducentis, vel extrahendis ab Ecclesiis, Monasterijs, Sacellis, domibus regularibus, & secularibus locisue sacris, aut Religiosis, aliisque in calibus a iure permissis hominibus certorum tunc expressorum, vel non expressorum criminum reis, aut fraudulentis decoctoribus, etiam in odium certorum delictorum, & pro bono, pace, & quiete publica, & causis urgentissimis, ac necessariis, & aequipollentibus, calibus, in iure expressis, atque ex paritate, identitate, aut maiori parte rationis extensis, perpetuo, vel ad certum nondum elapsum tempus, seu ad vitam alicuius Principis, aut beneplacitum, seu alias quomodolibet concessa, etiam iteratis, aut multiplicatis, vicibus, approbata, & innouata ac vsu recepta, literasque Apostolicas sub plumbo, aut in forma Breuis, seu alias quomodocunque desuper confectas, quarum tenores hic habere volumus pro expressis, ac ad verbum insertis subiecta penitus omni differentia, ita ad vnam tantum formam reducimus, & moderamus, vt laici ad Ecclesias, locaque Sacra, & Religiosa praedicta confugientibus, si fuerint publici latrones, viarumque grassatores, qui itinera frequentata, vel publicas stratas obsident, ac viatores ex insidiis egrediuntur, aut depopulatores agrorum quique homicidia, & mutilationes membrorum in ipsis Ecclesiis, earumue cemeiteriis committere non verentur, aut qui proditorie proximum suum occiderint, aut assassini, vel haereticis, aut laesae Maiestatis in personam ipsiusmet Principis rei, immunitas Ecclesiastica non suffragetur, Sed vniuersis, & singulis Venerabilibus fratribus nostris Patriarchis, Primatibus, Archiepiscopis, Episcopis, ceterisque Ecclesiarum & Monasteriorum Praelatis tam secularibus, quam cuiusvis Ordinis Regularibus districte praecipiendo mandamus, & praecipimus, vt laicos in calibus praedictis delinquentes, ad eorum Ecclesias, Monasteria, domos, & alia loca supradicta Sacra, seu Religiosa respectiue confugientes & in eis se recipientes, atque morantes, qui praedicta delicta, eorumue aliquod iudicio suo commisisse videbuntur.

debentur, quando a Curia seculari fuerint requisiti, & quilibet eorum fuerit requisitus, ministris, & officialibus Curiae secularis, absque irregularitatis nota, aut alicuius censuræ Ecclesiasticæ incurso, tradi, & consignari curent, & faciant, & quilibet eorum curet, & faciat. Ne autem Curia secularis, prædicta Ministri facultate illos per se, & propria auctoritate extrahendi, & abducendi sibi olim, ut præfertur attributa, & per præsentem revocata, abutiantur, volumus, dictaque auctoritate decernimus, & declaramus, ut Curia secularis, eiusque Iudices, & officiales, ab Ecclesiis, Monasteriis, locisque sacris prædictis laicum aliquem, ut præfertur, delinquentem in nullo, sex casibus supradictis sine expressa licentia Episcopi, vel eius officialis, & cum interuentu persona ecclesiasticæ ab eo auctoritatem habentes ad quos solos, & non alios Episcopis inferiores, etiam si alias Ordinarii sint, aut nullius Diocesis, aut Conservatores ab hac Sede specialiter, vel generaliter deputati prædictam licentiam dandi facultas pertineat; Occurrente autem casu in loco exempto, & nullius Diocesis, tunc Episcopum viciniorum devotatur hæc cognitio, & non ad alios; capere, extrahere, aut incarcerare non possint, nisi eo casu quo ipse Episcopus, & dictæ personæ ecclesiasticæ requisita illos in delictis superius expressis culpabiles tradere, aut capturæ, carcerationi interuenire, & assistere recusauerint; tuncque reuerentiæ Ecclesiæ, & locis sacris debitæ memores prædictos delinquentes minori quod id fieri poterit cum scandalo, & tumultu, extrahere curent. Quodque delinquentes laici prædicti, postquam ut præfertur, ab Ecclesiis, locisque sacris extracti, & capti fuerint, ad carceres Curiae Ecclesiasticæ reponi, & inibi sub tuto, & firmo carcere, ac opportuna custodia data illis, si opus fuerit, per Curiam secularem, detineri debeant, nec inde extrahi, Curiaque seculari prædictæ consignari, nec tradi possint, nisi cognito prius per Episcopum, seu ab eo deputatum, an ipsi vere crimina superius expressa commiserint, tuncque demum de mandato Episcopi per Iudicem Ecclesiasticum Curie seculari, quacunque appellatione postposita, confignoentur. De crimine vero heretico cognitio ad forum Ecclesiasticum tota pertineat, neque in ea Curia secularis se quoquomodo intromittant; sicuti etiam prohibemus, ne contra ecclesiasticas personas seculares, aut cuiusvis Ordinis, vel Militiæ, etiam Sancti Ioannis Hierosolymitani regulares, quoquomodo, etiam vigore prædictorum privilegiorum, indultorum, aut concessionum, quæ omnia ad terminos Iuris per præsentem reducimus, procedant, aut se intromittant; illasque ab Ecclesiis, Monasteriis, Domibus, locisque sacris aut religiosis, etiam in casibus in hac Constitutione expressis, extrahere, abducere, capere, carcerare, aut cognoscere de criminibus ad forum Ecclesiasticum pertinentibus, alias, quam de iure, & per privilegia eiusdem Ordinis, aut Militiæ concessa permittitur, quomodolibet præsumant. Quod si quis quacunque dignitate, & auctoritate præditus, præmissorum, aut alio quouis præfextu, quicquam præter, aut contra huius nostre Constitutionis tenorem attentare præsumpserit, declaramus eum ipso facto, censuras, & pœnas easdem incurtere, quæ contra libertatis, iuris, & immunitatis Ecclesiasticæ violatores, per sacros Canones, & Consiliorum generalium, nostrorumque prædecessorum Constitutiones sunt promulgata, sicque per quoscunque Iudices, &c. Non obstantibus, &cet.

De hac materia præter Doctores tam Ciuiliſtas, quem Canonistas, variis in locis tractantes, Summiſtas in verbo Immunitas, Boer. decif. 109. & seq. a Hofſque quamplures, amplum, & aureum de ea elucubrauit tractatum Regemias de Conni,

Gonni, & post eum scripserunt Didac. Couar. doctissime lib. 2. var. resol. cap. 20. Julius Clar. in pract. crim. §. fin. quaest. 30. Nauar. in man. c. 23. num. 17. & infra aliqua Menoch. in tract. de praesumpt. lib. 5. praesum. 10. Anastasius Germonius lib. 3. de factorum immunitatibus. c. 16. Roderic. in sum. par. 1. c. 155. & tom. 2. q. regular. q. 50. art. 3. praefatam inibi Constitutionem recitans Salaman. impress. & nostris temporibus diffuse Prosper Farinac. in sua praxi crimin. par. 1. tit. de carceribus. q. 28. per totum.

De seruo confugiente ad ecclesiam est rex. in c. inter alia. in fin. de immuni. ecclesie quem amplia, vt si confugerit ad Urbem possit libertate donari per Constitutionem Pii V. tenoris sequentis. fol. 948. in Bullatio.

Pius Papa V. Motu proprio, & c. Dignum, & rationi congruum esse videtur vt ea, quae ex veteri instituto officium Senatus Camerae Urbis, & ipsius Conseruatores consueuerunt, vel alias illis concessa existunt, munimine Apostolicae superioritatis in posterum roborentur, & in vsum, si ad hoc non existant, reducantur. Nos liquidem, qui etiam in minoribus constituti semper, & continue Romanum populum paterno dilectionis amore prosequuti sumus, & ipsius privilegia, ea maxime, quae Christiano populo necessaria, & vtilia esse videntur confirmare desideramus. Fel. Recor. Pauli Papae III. praedecessoris nostri, qui per suas in forma Breuis literas ipsos Conseruatores, & populū in facultate, & privilegio mancipia quaeque Sclauos vulgariter nuncupata, qui baptizati, & Christiani prius facti fuerint, ad Senatus Camerae ipsius Urbis officium, ac illius Conseruatores pro eorum libertate confugientia, prout ex veteri consuetudine haecenus, vt ipse praedecessor narrauerat, Conseruatores praefati tum ex speciali privilegio Pontificali, tum imperiali potestate ab aspero seruitutis iugo liberandi facultatem habuerant, etiam si lapsu temporis deperdita fuissent, redintegrauit, vestigiis inherendo, motu simili, & ex certa nostra scientia, ac de Apostolica potestatis plenitudine eosdem Conseruatores pro tempore existentes speciali fauore prosequentes, ac literas Apostolicas Pauli praedecessoris, ac si de verbo ad verbum infererentur pro expressis habentes, illasque in totum iuxta illarum tenorem confirmantes, ipsos Conseruatores, ac officium Senatus Camerae Urbis in iurisdictionem, facultatem, & potestatem mancipia quaecunque sub iugo seruitutis quomodo libet allegata ad huiusmodi Senatus Camerae Urbis officium pro tempore existen. ac ipsius Urbis Conseruatores confugientia, ac libertatem acclamantia, per eosdem Conseruatores libertate donare, & Romani Ciues, liberique homines effici possint, prout ipse Paulus praedecessor redintegrauerat, redintegramus, ac pro potiori cautela de nouo damus, concedimus, & gratiose impertimur. Itaque mancipia, seu Sclauos eadem, quae ab eisdem in posterum liberabuntur, pro liberis hominibus, & Romanis ciuibus in omnibus, & per omnia vbique haberi, teneri, & reputari debere, Dantes, & Concedentes eisdem mancipiis, sic vt praefertur ab eisdem Conseruatoribus liberatis facultatem in iudiciis contra quascunque personas standi, contrahendi, testandi, & alia faciendi, quae ceteri ciues Romani liberi homines facere consueuerunt, & faciunt, & ea in omnibus, & per omnia habere, & libera esse decernimus, volumus, & mandamus, ac ex nunc, pro ut ex tunc, & e contra omni iuri cuiuslibet statutorum, consuetudinum, & aliorum contrariorum rigore penitus reiectis liberamus, & sic in praemissis omnibus per quoscunq.

quoscunque tam ordinarios, quam delegatos etiam quacunque iurisdictione fungentes iudices, & personas, sublata, eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, sententiandi, & diffiniendi facultate, potestate, & auctoritate, iudicari, sententia ri, & diffiniri debere, ac quicquid secus scienter, vel ignoranter contra presentium tenorem fieri, & attentari contigerit irritum, & inane decernentes: non obstantibus Mōu proprio, & seu literis forsan desuper per viam decreti, vel alias per d'ctum Paulum predecessores sub Dat. Romę apud Sanctum Petrum Quinto idus Nouembris anno Pontificatus sui Quinto decimo supradictarū suarum literarum in forma Breuis etiam forsan ad instantiam dicti Populi Romani decretis, derogatorijs, ac quibusvis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non dicta vobis etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia reboratis statutis, & consuetudinibus, reformationibus, & decretis, ac quibusvis privilegijs, indulgijs, & literis Apostolicis in genere vel in specie per quoscunque alios Romanos Pontifices predecessores nostros tam sub plumbo, quam in forma breuis sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis clausulis, & decretis etiam irritantibus, & alijs in contrarium quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, tenores illorum, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso infereretur, presentibus pro sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentis, ac vice duntaxat specialiter, & expresse derogamus, ac omnibus illis, quę dictis predecessor voluit non obstare, ceterisque contrarijs quibuscunque. Volumus autem, quod sola signatura presentium sufficiat, & vbiq; in iudicio, & extra fidem faciat, regula contraria non obstante, seu si videbitur, literę desuper per Breue nostrum, seu sub plumbo, aut alias, prout melius videbitur expediri possint, & quia ad illos seruos duntaxat, qui antea vt praefertur sacro baptismatis lauro mediante Christiani facti fuerint, & non de alijs. Datum Romę apud Sanctum Marcum. Quinto idus septembris Anno primo.

S E Q V E S T R V M .

PRÆTER Summistis sciebndum est, quod Pius Quartus tradidit facultatē iudicibus lite pendente, decernendi sequestra, super fructibus beneficiorum Sedi Apostolicę reservatorum, siue affectuui, & ordinaria, vel alia auctoritate nulliter collatorum, adiciendo pœnas desuper litigantium, vt per eius Constitutionem Romę in Cancellaria Apostolica publicatam die 26. Octobris 1560. fol. 896. in Bul. incip. Sanctissimus, & infra.

Hac sua perpetuo valitura Constitutione statuit, & ordinauit, quod quoties in antea aliquem super quouis beneficio ecclesiastico, vt praefertur, reservato, seu affecto, & dicta auctoritate, vel alias nulliter collato, tam in dicta curia, quam extra eam litigare contigerit, & iudici ordinario, seu cui causa desuper commissa fuerit, etiam summarie, & extraiudicialiter, quantum sibi pro rei qualitate sufficere parte legitime citata videbitur, constiterit beneficium ipsum in dictis mensibus vacauisse, aut alias, vt praefertur, reservatum, seu affectum, & nihilominus ordinaria, seu alia auctoritate nulliter collatum, & indebite detentum existere, idem Index reproducta citatione, fructus, redditus, & prouentus beneficiorū

sic, &c.